

cap arbre ni ombra. Ens aturem per encunyar la credencial a Calzadilla de la Cueva. Continuem pel camí pla i sec que ens portarà, quasi en línia recta com un fil, fins a les terres de Lleó. A les 11.40 h, després de rodar ja 51 km, a Tico se li ha reventat la roda de darrere. Solucionem el contratemps i tornem al camí. Els quilòmetres són devorats per les nostres bicicletes. En entrar a la província de Lleó, el primer poble que trobem és Sahagún; parem i encunyem la credencial a l'alberg municipal La Trinidad. Disparem unes fotos a uns nius de cigonyes i a quatre monuments i continuem sense més dilació. Avui és dia de rodar i rodar (com diu la cançó mexicana). Travessem, sense aturar-nos, les poblacions de Calzada do Coto i Calzada de los Hermanillos, i a les 14.00 h, després de rodar 79 km a una velocitat mitjana de 18,4 km/h, parem per dinar a Bercianos del Camino Real. També aprofitem la parada per fer una becadeta com a migdiada. Continuem amb energia i moral, ja que el caminet per aquests indrets de Lleó és d'allò més difícil: rectes interminables que ens fan apiadar-nos dels pobres peregrins que van a peu. I, és que, com diu el refrany, ancha es Castilla. Quan ens adonem, ja són les 17.00 h i... ja som a Mansilla de las Mulas! Portem al sac 107, 53 km! Una mitjana de 18,3 km/h! I 5.52 hores de pedaleig! Guai! Açò és bufar i fer ampolles! Descansem un poc, bevem i ens refresquem en una font del poble. Hem decidit arribar fins a Lleó (sí senyor... valents!).

18.15 h: hora fatídica. Tan sols ens falten uns 4 km per arribar a Lleó i, en muntar per una costa pronunciada, a Tico, en canviar de pin-yó, se li n'ix la cadena. La trompada és forta però, afortunadament, no hem de lamentar danys personals. Això sí: la bicicleta ens queda sense selló. S'ha trencat. Què hi farem?, ens preguntem tots menys Pedro, que per art màgica, en trau un de recanvi. No hi ha res com ser previsor.

Per fi apleguem a Lleó, aproximadament cap a les 19 h. de la vesprada, i sense demora ens posem a buscar un alberg per passar la nit. Hi ha sort! En trobem un al centre de la ciutat. És l'alberg de l'associació Amigos del Camino i, veritablement, són amics ja que, en ensenyar-los les credencials per encunyar, ens diuen que dormir i desdijuni és debades perquè venim peregrinant des de Roncesvalls. L'alberg és enorme i està farcit de gent. L'habitació que ens toca la compartim amb uns 50 peregrins. Segur que aquesta nit hi haurà sarau. Ens dutxem, ens canviem de roba i, sense perdre temps, ens n'anem a buscar un lloc per sopar. A les 22.30 h. tanquen les portes de l'alberg i aquesta circumstància determina la nostra visita a la capital. Després de sopar en una pizzeria del barri antic, tan sols disposem d'una hora per visitar el centre històric. Passejant passejant, ajudem els nostres estómacs a fer la digestió. El recorregut resulta gratificant. La temperatura és òptima, no angoixa la calor. El barri antic de Lleó està de gom a gom. La ciutat ens mostra la cara més jovial i alegre; ens sorprèn gratament la marxa que hi ha pels carrers. Bars plens de joves que practiquen l'esport nacional: anar de tapes. Llàstima (o tal vegada sort) que l'alberg tanca les portes a les 22.30 h. perquè en cas contrari... Quan passem per la plaça de la catedral ens quedem bocabadats. L'espectacle és impressionant. La catedral de Lleó, amb tota la seua magnificència, està il·luminada i aquest fet encara li dóna més grandiositat. Si cal destacar quelcom d'aquesta obra d'art, jo destacaria la impressionant rosassa. És espectacular, sublim.

Però ens toca afanyar-nos... o ens tancaran les portes. Quina llàstima; haig de tornar a visitar aquesta ciutat: val la pena! Adéu, catedral! Adéu, nit de Lleó!

Abans d'ajocar-me, anote al diari els quilòmetres rodats avui: 127. La mitjana, molt bona: 17,8 km/h; les hores de pedaleig, 7.22; i els quilòmetres acumulats, 464.

Dia 10 d'agost de 2006 dC

Ens llevem prompte, cap a les 6 del matí i, al mateix alberg ens desdijunem. La nit ha estat dura i llarga de passar. Dins l'habitació que compartíem amb 50 peregrins la calor era insuportable. Jo només tenia ganes d'alçar-me del llit i respirar l'aire fresc de la matinalda. Eixim de Lleó a les 7.10 h. La veritat és que fa fred i ens toca

Vora el canal de Castella

Carrión de los Condes

Rebentó de la roda de Tico

Entrada a la província de Lleó